

и затова долженъ самъ да го любимъ отъ кси-  
чко то сердце, да го почитамъ нелицемъро,  
и да вѣрбемъ, защо то азъ тогава мыслимъ  
и правимъ добро, кога то мыслимъ и пра-  
вимъ тъва, че заповѣдъка Неговий свя-  
тый законъ.

Вопр. Какъ мыслишъ и какъ разсѫжда-  
вашъ заради Бога;

Отв. Азъ мыслимъ, разсѫждавамъ и вѣрб-  
вамъ, защо то Богъ единъ є, но въ три ли-  
ца, сирѣчь Отецъ, Сынъ, и Святый Духъ, и  
защо то нема другъ (Богъ) освѣнь него: азъ  
пакъ мыслимъ, разсѫждавамъ и вѣрбемъ,  
защо то онъ всегда є былъ, и нема ни на-  
чало нито совершокъ (конецъ): защо то онъ  
є Духъ кой то нема тѣло (и) безсмертенъ є,  
притока (Онъ є) правосуденъ, милостивъ,  
Онъ находисе вслѣдъ на всекое място, вси-  
чко види, всичко слыша, всичко знає: Онъ  
знає и исти те наши мысли и намѣренія.

Вопр. Стига ли (человѣкъ) да знає и да  
разсѫждава така, а да прави какъ то иска;

Отв. Отнюдъ не стига: азъ какъ то разсѫ-  
ждавамъ заради Бога, исто така азъ долженъ  
самъ и да живеемъ, а именно: кога то азъ  
зnamъ, защо то Богъ є праведенъ, тогава азъ